

Arrest

nr. 199 139 van 2 februari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 7 juni 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 3 april 2017 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 2 februari 2017 een aanvraag in om verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) waarbij medische elementen in zijn hoofd worden aangevoerd. Op dezelfde dag dient ook zijn partner een aanvraag in met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet waarbij medische elementen in haren hoofd worden aangevoerd.

1.2. Op 8 februari 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing waarbij de aanvraag van de partner van verzoeker van 2 februari 2017 onontvankelijk wordt verklaard. Het beroep dat hiertegen wordt ingediend wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 189 515 van 6 juli 2017.

1.3. Op 3 april 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing waarbij de aanvraag van verzoeker van 2 februari 2017 in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Wat betreft de medische elementen aangehaald voor de Heer R.M.K.

(...)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.02.2017 bij onze diensten werd ingediend door:

R.M.K.(...)

+ partner: R.M.K.

(...)

Nationaliteit : Nepal

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 29.03.2017 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan R.M.K. te willen overhandigen.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Het middel wordt toegelicht als volgt:

“Eerste onderdeel,

In de bestreden beslissing stelt verweerder dat:

"de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 02.02.2017 bij onze diensten werd ingediend door: [R.M.K.] + partner [R.M.K.] (...) in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (...) onontvankelijk is."

Het is verzoeker onduidelijk of de beslissing gericht is aan hem, aan zijn partner of aan beiden.

Immers, zij worden beiden vermeld op de beslissing. Daarenboven dienden zij ook beiden de bestreden beslissing te handtekenen.

Nochtans dienden zij allebei apart een aanvraag in op basis van artikel 9ter Vreemdelingenwet. Beide aanvragen werden met een verschillend aangetekend schrijven verzonden.

De bestreden beslissing is dan ook behept met de schijn dat beide aanvragen door één beslissing onontvankelijk zijn verklaard.

Dergelijke onduidelijke beslissingname is niet zorgvuldig en onwettig.

Artikel 9ter laat niet toe om twee verschillende aanvragen samen te voegen.

Er is minstens onduidelijk gemotiveerd

Tweede onderdeel,

Te meer is er onduidelijkheid en verwarring, daar verzoeker en zijn echtgenote reeds een beslissing mochten ontvangen van verwerende partij dd. 08.02.2017, met kennisname op 14.03.2017.

Ook hier werden hun beide namen vermeld. Bovendien werd consequent gesproken over 'betrokkenen' en dienden zij beiden de beslissing te handtekenen.

Aangezien er bij deze beslissing ook geen medisch advies werd afgegeven, was het voor verzoeker en zijn echtgenote helemaal het raden voor wie deze beslissing bedoeld was. Had deze betrekking op verzoeker, zijn partner of op beiden?

Gelet op deze absolute onduidelijkheid en onzorgvuldigheid tekenden verzoeker én zijn echtgenote dd. 12.04.2017 beroep aan tegen deze beslissing.

Het lijkt er derhalve op dat er reeds een beslissing, die onzorgvuldig en slecht gemotiveerd, werd genomen werd ten aanzien van verzoeker.

Derde onderdeel,

Zoals in het tweede onderdeel gesteld, is er beroep aangetekend tegen de beslissing dd. 08.02.2017 waarin verzoeker vermeld wordt.

Dit dossier is gekend bij uw Raad onder het rolnummer RVV 203 610. Door verwerende partij werd in een nota met opmerkingen dd. 9.05.2017 verwezen naar het administratief dossier en de nieuwe bestreden beslissing dd. 3.04.2017.

Deze werd echter pas ter kennis gegeven dd. 11.05.2017.

Indien het zo zou zijn dat het gaat om twee duidelijke afzonderlijke beslissingen, quod non, kon op het ogenblik van de kennisname van de beslissing dd. 8.02.2017 onmogelijk geweten zijn of er over beide afzonderlijke aanvragen een aparte beslissing zou hebben plaatsgevonden.

Indien de beslissing van 08.02.2017 enkel gericht was aan de echtgenote van verzoeker, was dit voor verzoeker geenszins duidelijk op het ogenblik dat er beroep werd aangetekend.

Verzoeker heeft met de kennis die hij op het ogenblik van het beroep had dan ook een verzoekschrift ingediend bij uw Raad.”

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel waarin hij opwerpt dat hij het niet eens is met de argumentatie van de bestreden beslissing, zodat is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient bijgevolg te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.3. De bestreden beslissing werd getroffen op grond van artikel 9ter, §3, 4° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

(...).”

3.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen met betrekking tot de medische elementen aangehaald voor verzoeker onontvankelijk wordt verklaard in toepassing van artikel 9ter, §3, 4°, van de Vreemdelingenwet, omdat de arts-adviseur in zijn advies van 29 maart 2017 heeft vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet die aanleiding kan geven tot een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Voormeld medisch advies, dat aan de thans bestreden beslissing ten grondslag ligt en er in gesloten omslag aan werd gevoegd, luidt als volgt:

“Geachte heer,

R.M.K.

Mannelijk

Nationaliteit: Nepal

(...)

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 02.02.2017.

Uit het standaard medisch getuigschrift en de medische stukken:

- SMG d.d. 03/11/2016 van Dr. <onleesbaar>
- Medisch verslag d.d. 08/09/2016 van Dr. P.V.P., uroloog
- Hospitalisatieverslag d.d. 07/10/2016 van Dr. P.V.On
- Medisch getuigschrift d.d. 03/11/2016 van Dr, <onleesbaar>

Uit de voorgelegde stukken weerhoud ik dat het gaat om een 61-jarige man met goedaardige prostaatvergroting: Conservatieve medicamenteuze behandeling met Vesomni bracht geen verbetering,

In zijn klachten. Hij werd gehospitaliseerd van 04/10/2016 tot 08/10/2016 voor een transurethrale prostaatrectomie (verwijdering van de prostaat via de urinebuis). De ingreep verliep zonder complicaties. In het SMG d.d. 03/11/2016 wordt vermeld dat er nog bloedverlies is in de urine met een gevoelige mictie (dysurie) en incontinentie. Hiervoor werd echter geen medicamenteuze of andere behandeling ingesteld.

Van de in het hospitalisatieverslag (d.d. 07/10/2016) en SMG (d.d. 03/11/2016) vermelde opvolging 3 maanden na de ingreep werd geen verslag aan het medische dossier toegevoegd.

Incontinentie voor urine en gevoeligheid bij het wateren vormen geen reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van Mr. R. Gezien er verder geen blaastreining of medicamenteuze therapie ingesteld werd, is er ook geen reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in Nepal bij ontstentenis van een adequate behandeling aldaar.

Het reisverbod gedurende 3 maanden, vermeld op het medisch getuigschrift d.d. 03/11/2016, is ondertussen ook verlopen. Incontinentie is geen medische tegenindicatie om te reizen,

Conclusie

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

3.5. Verzoeker werpt op dat het onduidelijk is of in de bestreden beslissing een besluit wordt genomen betreffende de aanvraag die door hemzelf werd ingediend of betreffende de aanvraag die door zijn partner werd ingediend.

De Raad merkt op dat bovenaan in de bestreden beslissing wordt vermeld “*Wat betreft de medische elementen aangehaald voor de Heer [R.M.K.]*”, dat verder wordt verwezen naar het medisch advies van 29 maart 2017 dat onder gesloten omslag aan R.M.K. moest worden overhandigd en waarbij de aanhef van dit medisch advies luidt:

*“Geachte heer,
R.M.K.
Mannelijk
Nationaliteit: Nepal”.*

Hieruit blijkt aldus onbetwistbaar dat de bestreden beslissing enkel werd getroffen ten aanzien van de aanvraag van 2 februari 2017 waarbij medische elementen in hoofde van verzoeker werden aangevoerd. Van enige onduidelijkheid is geen sprake.

Het gegeven dat ook de naam van de partner van verzoeker voorkomt op de bestreden beslissing en dat beiden de bestreden beslissing moesten handtekenen, kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing omdat dit geen nadelige gevolgen voor verzoeker met zich meebrengt. De kritiek dat de bestreden beslissing zou zijn behept met de schijn dat beide aanvragen door één beslissing onontvankelijk worden verklaard, mist, gelet op het voorgaande, feitelijke grondslag. Verzoeker heeft

bovendien geen belang bij deze kritiek vermits de aanvraag van 2 februari 2017 waarin medische elementen werden aangehaald voor zijn partner, op 8 februari 2017 onontvankelijk werd verklaard door verweerder zodat aldus duidelijk blijkt dat beide aanvragen afzonderlijk werden behandeld.

Het eerste onderdeel van het middel is ongegrond.

3.6. Verzoeker meent dat de onduidelijkheid en verwarring te meer gelden daar hij en zijn partner reeds een beslissing mochten ontvangen van 8 februari 2017 waarbij beide namen worden vermeld en wordt gesproken over "*betrokkenen*". Het volstaat hier te verwijzen naar wat de Raad reeds heeft gesteld in zijn arrest nr. 189 515 van 6 juli 2017, met name dat de beslissing van 8 februari 2017 duidelijk werd getroffen aangaande de aanvraag van 2 februari 2017 waarin medische elementen werden opgeworpen voor de partner van verzoeker.

Het tweede onderdeel van het middel is ongegrond.

2.6. Verzoeker verwijst naar het beroep dat werd ingediend tegen de beslissing van 8 februari 2017 en wijst erop dat de bestreden beslissing van 3 april 2017 pas werd betekend op 11 mei 2017, zodat hij op het moment van het indienen van het beroep tegen de beslissing van 8 februari 2017 geen kennis had van het feit dat er twee duidelijk afzonderlijke beslissingen werden genomen.

De Raad ziet niet in hoe dit betoog nog langer verband kan houden met de bestreden beslissing. Alleszins was verzoeker toen hij in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing reeds op de hoogte van de eerdere beslissing van 8 februari 2017 zodat hij genoegzaam op de hoogte was van het feit dat er twee afzonderlijke beslissingen werden genomen. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoeker in zijn beroep tegen de bestreden beslissing blijft hameren op een zogenaamde onduidelijkheid en verwarring, terwijl op het moment dat hij kennis nam van de bestreden beslissing het allang duidelijk moest zijn dat er twee afzonderlijke beslissingen werden genomen voor hem en voor zijn partner.

Op de terechtzitting van 15 december 2017 werd de raadsman van verzoeker trouwens gewezen op het arrest dat werd gewezen in het beroep ingediend tegen de beslissing van 8 februari 2017 en werd gevraagd of er nog een actueel belang was bij het enig middel. De raadsman verkoos evenwel te volharden in het beroep, zonder meer, hoewel de eerdere vaststellingen van de Raad zeer duidelijk zijn en uit dit onderdeel van het middel genoegzaam naar voren komt dat verzoeker inmiddels wel doorheeft dat er twee duidelijk afzonderlijke beslissingen werden genomen naar aanleiding van de aanvragen van ingediend door hemzelf en zijn partner van 2 februari 2017.

De Raad besluit hieraan geen verdere woorden vuil te maken en het derde onderdeel van het middel als niet dienstig te beschouwen.

Bijgevolg is het enig middel ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES